



● פלוטו — שהוא כוכב איטי מאד, האחראי על תחילת החיים ועל המוות. כשפלוטו עובר במקום השוב, קורים דבר רים גורליים, התחלות חדשות — חיים או מוות. במילחמת יוסיכפורה, למשל, היה פלוטו במול מאזניים וסטרוך בסרטן (המסמל את האימהות והבית) נוסף על הקרינה הגרועה, מארט (שהוא אליהמיל-חמה) הלך הילוך אחורי — וזה סימן ברור לגמרי למצבים מסוכנים.

● סטורן — כוכב ההרס והבנייה. כר כב האחראי על מידת הדין. כשהוא בקריי-נה גרועה, כפי שקרה ביום השישי — המצב מסוכן, ומצביע על מחלה או מוות.

ביום השישי עבר הירח בסטורן (כוכב ההרס) בזווית של 25 מעלות במזל אריה. בדיוק אותה זווית היתה ברגע שנוגד יגאל אלון. אבל הפעם היתה הקרינה גרועה — גורלית לאורנוס, האחראי לתאר-נות, למהפכות, לדברים בלתי-צפויים.

עד כאן דברי האסטרולוגיה. היא אר-מרת שאילו הזהיר משהו את יגאל אלון מראש לבל להתאמץ בימים אלה, יתכן שהיה נמנע ממאמץ-היתר שהחיש את סופו.

טעות

ב"אוקטובר"

דרך השלום היא דרך התחתיים. היא רצופה באי-הבנות, בטעויות ובשגיאות, שמקורן בחשדות, בחששות ובאי-ידיעת הזולת.

כך קרה גם לנו. הנה הסיפור:

לפני כמה שבועות שוחחתי עם אי-שיות ממשלתית בכירה, האיש ידע כי הייתי כמה פעמים במצריים, וכי גם קודם לכן נפגשתי במשך שנים רבות עם מצי-רים. הוא שאל: "אילו היית אתה השני ריר הראשון שלנו במצריים, במקום אליהו בן-אלישר, מה היית עושה?"

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי. המערכת והמינהל: תני אביב, רחוב גורדון 3, ס"ל 03.22262/3/4. תאריך: 136. מען מברקים: "עולמפרם". העורך הראשי: אורי אבנרי. ראש המערכת: יוסי ינאי. עורכת-בנות: יוסי שנון. עורכת כיתוב: ענת ישראלי. צילמי מערכת: ציון צפירי וניח רזין. ראש המינהל: אברהם פיטמן. מחלקת המודעות: רפי זכרני. חמו"ל: "העולם הזה" בע"מ. מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב בן-אביגדור. הפצה: "גד" בע"מ. גלושות: צינגונרסיה "כספי" בע"מ.

אחד: "לא כדאי לפרסם את המפה של יגאל אלון."

שאלתי מדוע, והיא השיבה כי צפוי לו אסון.

מובן שלא התייחסתי ברצינות לדברים אלה. באותו יום עבר יגאל אלון ליד מושבי בכנסת, וכדרכו עצר והחליף עימי כמה הערות והלצות. בליבי עלה הפיתוי לספר לו, כהלצה, על דברי האסטרולוגיה, אך נמנעתי מזה.

נזכרתי בכך כאשר נודע לי על מותו הפתאומי. פניתי אל האסטרולוגיה, וביי-קשתי ממנה למסור כאן מה הביא אותה

קיא קרי

כמו כל אדם המתיימר להיות רציר-גלי, איני מאמין בכוכבים.

במשך שנים רבות לא ידעתי כלל באיזה מזל נולדתי (בתולה), והדבר גם לא נראה לי חשוב. אני רגיל להגיב בחיוך עדין, כאשר פונים אלי בעניינים אלה.

אך נראה כי אני נמצא במיעוט בקרב קוראי העולם הזה. הרישה למדור אסטרו-לוגי טוב ומורחב מושמעת לעיתים קרו-בות. נראה כי מיספר גובר והולך של ישראלים מתייחס לעבודת-כוכבים ומזלות ברצינות מירבית. יש קוראים שזהו ה-מדור הראשון שהם מעיינים בו.

החלטנו להענות לדרישה זו, ומזה שברי-עיים מתפרסם בעמודים אלה מדור מוגי-דל, בניצוחה של אסטרולוגית שלא עבדה עד כה למעננו.

ובכך קשור סיפור מוזר.

אזהרה

ליגאל אלון

כאשר הציעה אותה אסטרולוגית את שרותיה להעולם הזה, החליטה להכין,



יגאל אלון אפשר היה להזהיר

לדוגמה, כמה מפות הורוסקופיות של איי-איש ידועים. זה היה לפני חודש.

שאלתי אותה אם אפשר לפרסם מפות אלה. היא השיבה בחיוב, אך הזכירה חריג

نصيحة إلى سفيرهم
ونصيحة إلى سفيرنا

● أسماء سيف ●

تطلع أورى أفري رئيس تحرير مجلة "هاعولام هאזה" الأسرائيلية بتقديم لأحة من النصح لسفير إسرائيل في القاهرة الجديده. أما أنا فلا أدعي شرف معرفة ولا بد أنه غير رأيه لأسباب لا نعرفها ومن المؤكد أنه يعرف سفير إسرائيل الجديده. أما أنا فلا أدعي شرف معرفة

כותרת המאמר ב"אוקטובר"

זמיר בעל זמן

נענית לאתגר, ובמשך כשעה-שעתיים הירחתי באוניו בקול רם על הבעיות, הסיכונים והסיכויים הכרוכים בתפקידו של הגשריר.

מאחר שהייתי כבר בתנופת המחשבה על נושא זה, ישבתי וכתבתי מאמר על כך. הוא התפרסם במדור הגדון (העולם הזה 2213), תחת הכותרת: "דגל בקאר-ייר". הוא כתוב ברוח של אהדה עמוקה למצריים ולבעיותיה, ומטלתו העיקרית היי-תה להזהיר מפני יחס שחצני כלפיה.

למחרת היום הגיע הגיליון לקאהיר. בין השאר קראה אותו צעירה בשם אסמא ס"ף, העובדת כמתרגמת בשבועון אוק-טובר. לאותה עלמה נדמה שהיא יודעת עברית. היא קראה את המאמר, והתרש-מה משום-מה שוהי התקפה ארסית על מצריים. איני יודע איך הגיעה למסקנה מוזרה זו.

היא ניגשה אל אניס מנצור, עורך היר-שבועון ואיש-אמונני של אנוור אל-סאי-דאת, ושאלה אותו: "מותר לתקוף את אורי אבנרי?"

ברוח הנורמליזציה, השיב לה מנצור (כפי שסיפר לי אחר-כך): "מדוע לא?"

לאותה נבואה, שהתאמתה בצורה כה טראגית.

הנה דברי האסטרולוגית:

כשמעתי לפני כמה חודשים את התח-זית האסטרולוגית של הרצל ליפשיץ ב-טלוויזיה, שאמרה כי יגאל אלון יגבר על שימיעון פרס — תמהתי. אני הייתי דווקא מציעה לאלון לנוח במשך תקופה מסוימת, לא לעבוד קשה — ואפילו במחיר סיכון פרוייקטים חשובים — כיוון שראיתי שהוא עומד לפני תקופה קריטית מאד.

אילו היה הרצל ליפשיץ טורה לבדוק היטב את המפה האסטרולוגית של יגאל אלון, היה מגלה שבליה שבין יום חמישי לשישי (היום שבו נפטר) היה סטורן ב-זווית גורלית לאורנוס.

כיוון שבמפה האסטרולוגית של אלון, סטורן נמצא באריה, וביום שבו נפטר היה הירח על סטורן מול אורנוס — מצב שבשפת האסטרולוגים נקרא "הקרנה רעה", ומכיוון שהאריה אחראי בגוף האדם על הלב — גרמה ההקרנה הרעה להת-קף-לב.

הכוכבים, שפגישתם הגורלית הקרינה באותו לילה, הם:



אניס מנצור עם אבנרי — הפך לעורב

תירגמתי לו את המאמר לאנגלית, מילה במילה.

כשסיימתי אמר: "מאמר נהדר, מציין"

פגישה

בניו-יורק

ועוד סיפור על העולם הזה והיחסים בין העמים.

אביטל וארט ד'לוגוף, בעלי המועדון וילאג' גייט בניו-יורק, ידועים כפעילים נמרצים למען הידברות בין ישראלים וערבים. במולדונם הם יומים פגישות רבות, שבהן נמשכים הוויכוחים עד מאו-חר בלילה. לא פעם יושבים ליד שולחן אחד ישראלים ופלסטינים, הנפגדים בתום הערב בלחציתיד, ואם לא בהסכמה מלאה, הרי לפחות בהבנה הדדית.

לפני שבועיים אירח הזוג ד'לוגוף במו-עדון את הסופר-הפרופסור הפלסטיני הר-נודע, אדוארד סעיד, אחד מהוגי-הדיעות הפלסטיניים היותר ידועים בארצות-הבר-רית ובאירופה. לרגל זאת ספרו החדש, שאלת פלסטין, למסיבה באו אמריקאים, פלסטינים וישראלים.

סעיד הוא מראשי המחנה המתון ב-אש"ף, ושמו הוזכר בשעתו כאחד הנצי-גים הפלסטיניים העשויים להשתתף בוועי-דת-שלום.

בין האורחים שהגיעו למסיבה היה גם הד"ר בנימין בית-הלחמי, המרצה מחי-פה, שבא לברך את סעיד. הוא הביא עימו את גיליון העולם הזה (2211), שבו הת-פרסמה, במדור פרוזום, רשימה ארוכה של בית-הלחמי על הספר.

בית-הלחמי תירגם לסעיד את המאמר, והפרופסור הפלסטיני הודה לו בחמימות. "אני מכיר את העולם הזה", אמר, "למ-רות שאיני יכול לקרוא אותו."

לוי פליין